

VONG CỔ **VỀ CÒN NHỎ***

Nguyễn Hoàng Sen

HÒ NAM BỘ

Hò... ơ...
Đò Bến Cát rẽ dòng ngang sông Hậu
Xuồng giăng câu đậu sát mé bờ qua
Thương nhau chớ ngại đường xa
Ai về Còn Nhỏ...
Hò... ơ...
Ai về Còn Nhỏ cùng ta thì về

VONG CỔ

- 1/. Trở lại Phú Tân trong cảm xúc lâng lâng dâng trào bao ý nhạc.
Hay bởi duyên quê gọi nhau về đây bầu bạn trong nắng rạng bừng
lên trên Còn Nhỏ quê mình.
Ai đợi chờ ai về nổi lại ân tình.
Cũng bởi vì thương cái hồn quê mộc mạc, nên sông Hậu mở lòng
ôm dãi đất còn quê.
Còn đâu ký ức nghèo mưa lũ ngập đường đê, để tôi mãi ngơ ngê
lạc lối quên về.
Tiếng hẹn câu thề cứ ray rứt tình quê, thương điệu Xàng Xê vỗ về
bao nỗi nhớ.
- 2/. Gió gọi trăng trong về soi dòng bến đợi, đánh thức kẻ mộng du nơi
xứ lạ quê người.
Để thấy yêu hơn cái nhân nghĩa bao đời.
Thương dấu chân cha lội mấy bờ lung cạn, nhớ mẹ vai gầy gánh
nặng mấy mùa thương.
Em vẫn dãi dầu nặng nợ với quê hương, tần tảo sớm hôm dù thời
gian quên lãng.
Giọt mồ hôi rơi theo mưa dầm nắng hạn, để con cá lạc đàn về gọi
bạn tình chung.

NÓI LỜI

Tôi về đây nhìn con nước mênh mông
Bến Cát chờ trông chuyến đò chiều mùa nước nổi
Em vẫn là em nụ cười duyên quá đỗi
Để dạ bồi hồi nhung nhớ mộng ngày xưa

VONG CỔ

- 5/. Rẽ nước đò đưa con sóng ru mơ chờ cả hồn thơ vào chân trời vô định.
Lưu luyến gì chẳng mà cụm lục bình trôi bịn rịn như náu thời gian hò hẹn ánh trăng về.
Trăng nước giao duyên, gió lộng tư bề.
Còn Nhỏ hân hoan đón ai trở về xóm nhỏ, bờ ngõ ánh nhìn mà
chan
chứa thân quen.
Điện sáng đêm về rạng rỡ lung linh, đậm bạc cơm canh hoà tình chung rượu ấm.
Thức với quê hương có vì sao lấp lánh, như ánh mắt tiên nhân sâu thẳm đón ta về.
- 6/. Ngồi giữa tư bề trăng nước mênh mang, hương nếp Phú Tân nồng nàn thơm xứ sở.
Thương giọt mồ hôi thấm vào từng bông cỏ, nghe vị mặn mòi hơi thở cần lao.
Còn Nhỏ quê mình đang chấp cánh bay cao, có cả tình em nồng
nàn
trong khúc hát.
Vườn ruộng thắm xanh hoá thành muôn nốt nhạc, Còn Nhỏ long lanh hạt ngọc giữa mây trời.
Hò... ơ... Đò Bến Cát rẽ dòng ngang sông Hậu, xuống giăng câu
đậu
sát mé bờ qua.
Thương nhau chẳng ngại đường xa, quê hương Còn Nhỏ nhớ ai ta tìm về./.

* “Còn Nhỏ” là tên gọi dân gian một bộ phận xã Phú Bình, huyện Phú Tân, tỉnh An Giang nơi ven bờ sông Hậu với làng nghề bó chổi đã tồn tại hàng trăm năm qua.